

இலவசமில்லாத கல்வி: பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் இலங்கையின் கல்விசார் கொள்கைப் பதில் நடவடிக்கையில் அரசு-பிரசை உறவுகள்

ஹசினி லேக்கம்வசம்

அறிமுகம்

உலகம் பூராகவுமுள்ள சகல மனிதர்களும் எதிர்கொள்ளுகின்ற தீவிரமான சவால்களில் ஒன்றாக கொவிட்-19 பெருந்தொற்றுக் காணப்படுகிறது. இது எமது உயிரினங்களின் உயிர்வாழ்தலை அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாக்கி வருவதோடு, ஒரு வருடத்திற்கும் மேலான பெருந்தொற்றுடனான போராட்டத்தின் பின்னர் அரசாங்கங்களானவை மருத்துவம், ஏற்பாட்டியல், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகம் போன்ற பரப்புகளில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு வினைத்திறனாகப் பதிலளிக்க முற்பட்டபோது ஏற்பட்ட அழுத்தங்களுக்கு அவை வளைந்துகொடுக்க ஆரம்பித்துள்ளன. பல நாடுகளில் இந்த அழுத்தங்கள் வித்தியாசமாக உணரப்படுகின்றன. நாடுகளுக்கிடையிலான இந்த வேறுபாடுகள் அவற்றின் வசமுள்ள வளங்களினால், பிரதானமாகப் பொருளாதாரத்தினால் ஏற்படுகின்றன. நோய்க்கிருமியானது எந்தவிதமான பாரபட்சமும் இல்லாமல் சகலரையும் தொற்றக்கூடிய இயல்பினைக் கொண்டிருக்கின்றபோதும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் சமூகப் பொருளாதார வடிவமைப்பிற்கேற்ப அந்நாடுகள் அதிகமான தொற்றுக்கு ஆளாவதோடு அது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஏற்படுத்தும் விளைவுகளுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

ஏல்வே, வெறும் பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் கடுமையான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுடன் போராடிக்கொண்டிருக்கும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடு என்ற வகையில் இலங்கை கொவிட்-19 இனது இடையூறுகளால் அதிகம் பாதிப்படையக் கூடியதாக இருந்தது. இது பொருளாதாரத்தில் தொடங்கி பல துறைகளிலும் தெளிவாகத் தெரிந்தது. விசேடமாக 2020ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலின் பின்னர் பரந்த நிவாரணப்பொதி எதுவும் இல்லாது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நடமாடுதல் நிலைமைகளினால் வருமானம் குறைவடைந்த நிலையில் முறைசாராத் துறையிலுள்ள பலர் உயிர்வாழ்வதற்குப் போராட வேண்டியநிலை காணப்பட்டது. உள்நாட்டுப் பொருளாதாரங்கள் சரிந்து கொண்டிருந்தமையால், அது ஏனைய பரப்புகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோடு தொழில்வாய்ப்பைத் தேடுவதற்காகக் கொவிட்-19 நெறிமுறைகளை மக்கள் மீறுவதற்கும் வழிசமைத்தது. மேலும், அதிகரித்த வீட்டு வன்முறை, துஷ்பிரயோகம் போன்றவற்றிற்கும் வழிசமைத்ததோடு தமது உயிர்வாழ்தலுக்காக செலவளிக்கக்கூட முடியாத குடும்பங்களின் கல்வியையும் சீர்குலைக்கின்றது.

இந்தப் பின்னணியில் பெரும் சவால்களுக்கு மத்தியிலும் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் தொடர்ச்சியாக இடம்பெறுகின்ற துறைகளில் ஒன்றான கல்வி பற்றிக் கவனஞ்செலுத்தப்படுகின்றது. அரசினால் நிதியளிக்கப்படுகின்ற கல்வி (State-sponsored education) அல்லது 'இலவசக்கல்வி' (Free education) என்ற வரைவினுள் நின்றுகொண்டு பெருந்தொற்றானது அரசு-பிரசை உறவை எவ்வாறு பாதித்துள்ளது என்பதனை இந்தக் கட்டுரை விபரிக்க முற்படுகிறது. இந்த நிலையில் நாட்டின் இலவசக்கல்வியினை வெளிப்படையான சமத்துவத்துடன் பராமரிப்பது சாத்தியமானதா என்பதை இக்கட்டுரை பிரதிபலிக்கிறது. இலவசக்கல்வியானது தனியே அரசின் திறனில் மாத்திரமன்றி அதனது செலவளிக்கும் திறனிலும் தங்கியுள்ளது. இந்நிலையில் அரசின் பொறுப்புக்கள் மற்றும் அவற்றிற்கு என்ன இடம்பெறுகிறது என்ற வினாக்களும் மேலெழுகின்றன. பெருந்தொற்று நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு சகலருக்கும் சமமான வகையில் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் போதுமான வசதியை வழங்காமல் கல்வியானது இணையவழிக் கல்வியாக மாறவேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. சனநாயக உறுதிப்பாடுகளின் மீதே இலங்கையின் இலவசக்கல்வி கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில், வேறுபட்ட வகையில் கல்வியினைப் பெறுகின்ற நிலையினை சமனாக்க அரசு தவறியமை மற்றும் கல்விசார் நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்தும் முன்னெடுப்பதற்கான உந்துகை போன்றன சனநாயகப் பிணைப்பின் மையத்தை விட்டுக்கொடுப்பது போலத் தெரிகிறது. இந்தப் பின்னணியில்

இலவசக்கல்வி இலங்கையில் இல்லாமல் போகக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படலாம் என இந்தக் கட்டுரை வாதிடுகிறது.

இணையக்கல்விக்கு மாறுவதன் மூலம் ஏற்படும் அடிப்படையான ஆபத்து என்னவெனில், நாங்கள் உரிமையாகப் பெறவேண்டியவை மற்றும் 'சிறப்பான வாழ்க்கை' என்பதனை அடைந்துகொள்வதற்குத் தேவையானவை என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளப் பணத்தை செலவழிக்கவேண்டும் என்ற நிலை சாதாரணமாக்கப்பட்டுள்ளது/இயல்பானதாகக்கப்பட்டுள்ளது. இணையக் கல்வியானது பெருந்தொற்றினால் உருவாகிய தனிமைப்படுத்தல் நிலைமையில் இடம்பெறும் ஒரு நிகழ்வு அல்ல. இது பணத்தை ஒரு தொழிற்பாட்டிற்கான மூலமாகக் கொள்ளும் விரிவாக்கப்பட்ட தனியார்மயப்படுத்தலுக்குள்ளாகும் கல்விப் பரப்புடன் இணைந்தது என்பதனை நாம் மனதிற்கொள்ளுதல் வேண்டும். இலவசக்கல்வியினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகப் படிப்படியாகப் பணத்தினை செலவளிப்பதில் தொடங்கி, ஒருவிதமான சரிவுப் பாதையில் எம்மைத் தள்ளி தனியார்மயப்படுத்தப்பட்ட பல கல்வி நடவடிக்கைகளை உருவாக்குவதற்கும் அவற்றிற்கு அதிக சலுகைகளை வழங்குவதற்கான சூழ்நிலையினையும் திறந்து வைத்துள்ளது.

இலங்கையின் உயர்கல்வித்துறையில் தொழில்புரியும் எனது சொந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில் இந்த விடயத்தை நான் விளக்க முற்படுகின்றேன். அத்தோடு நான் பங்குபற்றிய பண்புசார் கலந்துரையாடல்கள் சிலவற்றினதும் அடிப்படையில் இவ்விடயத்தினை ஆராயவுள்ளேன். மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் கணிப்பீட்டு ஆய்வுப் பிரிவான சோஷல் இன்டிகேட்டர் என்பதனால் முன்னெடுக்கப்பட்ட 'கொவிட்-19 காலத்தில் சமூக-பொருளாதாரக் குறிகாட்டி' என்ற ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புக்களும் இந்தக் கட்டுரையின் கலந்துரையாடல்களுக்குத் துணைபுரிகின்றன. இந்தக் கணிப்பீடானது பெருந்தொற்றின் இரண்டாம், மூன்றாம் அலைக் காலப்பகுதியில் இடம்பெற்றமையினால் அக்காலப்பகுதியினது யதார்த்த நிலைமையினைப் பிரதிபலிக்கிறது. இதற்கு மேலதிகமாக செயற்பாட்டாளர்கள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் மாணவர்களின் குடும்பங்கள் போன்றவர்களைத் தனியாகவும் குழுவாகவும் நேர்காணல் செய்து, அது தொடர்பான பண்புசார் கலந்துரையாடல்களையும் இக்கட்டுரை பயன்படுத்துகிறது. இந்தக் கட்டுரையானது இலங்கையில் கல்வி பற்றிய ஒரு சுருக்கமான அறிமுகத்தினையும் பெருந்தொற்றுக்கு முன்னர் முன்னெடுக்கப்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியும் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் கல்வித்துறையானது விசேடமாக எதிர்கொண்ட சவால்களையும் விபரிக்கிறது. அடுத்த பகுதியானது இந்த மாற்றங்களின் பாதிப்புகளைப் பகுப்பாய்வு செய்தல் மற்றும் அது தொடர்பான சில அவதானிப்புக்களையும் முன்வைக்கிறது.

இலங்கையில் கல்வி

இலங்கையில் இலவசக்கல்வியானது வேறு எந்தவொரு நோக்கத்திற்குமாக இல்லாமல் வெறுமனே கருத்தியல் ரீதியான ஒரு செயற்திட்டமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதொன்றாகும். அதாவது சமூகப் பொருளாதார வேறுபாடுகள் தனிநபர்கள் கல்வியைப் பெறுவதனைத் தடுப்பதனால் அந்த வேறுபாடுகளை இல்லாதொழித்து சிறப்பான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களை அடைந்துகொள்வதற்காக இலவசக்கல்வி இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல் என்ற சமத்துவவாதக் கருத்தியலினால் இது ஊக்குவிக்கப்பட்டது. சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல் என்ற சமத்துவவாதக் கருத்தியலினால் இது ஊக்குவிக்கப்பட்டது. அத்தோடு சட்டம், மருத்துவம் போன்ற கௌரவமான தொழில்களைப் பின்தங்கிய நிலையிலுள்ள சமூகக்குழுக்கள் பெறுவதற்கான சமூக அசைவிற்கான வாய்ப்புக்களைத் திறந்து விடுவதனையும் இலவசக்கல்வி எதிர்பார்த்தது (Jayasuriya, 1969, p.170). அப்போது கல்வித்துறையின் நிறைவேற்று அமைச்சராக இருந்த சி.டபிள்யூ.டபிள்யூ. கன்னங்கராவினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலங்கையின் இலவசக்கல்வி முறைமையானது காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தின் இறுதிப்பகுதியிலும் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும் “மிகச்சிறந்த சமூக மட்டமாக்கியாக” (Greatest social leveler) (Amarakeerthi, 2020), “கல்வி என்பது செல்வந்தர்களின் சலுகை” என்ற எண்ணத்தினை அகற்றும் நோக்குடன் செயற்பட்டது (ibid). இந்த இலவசக்கல்வியானது அடையப்பெற்ற சமூகநீதி (Social justice) எவ்வாறு, நீண்டகாலத்திற்குச் “சனநாயக நிலைநிறுத்தலை ஏற்படுத்தி சமூக ரீதியாகப் பாரபட்சங்களுக்குள்ளாகியவர்களை வலுப்படுத்தியுள்ளது” என்பதனை வெளிப்படுத்துகிறது. இதுவே குடியரிமையின் அடித்தளமாகும். பிரேசில் நாட்டுக் கல்வியியலாளரான போலோ பிரேரே (Paulo Freire) என்பவர் கல்வியானது அடக்குமுறைக்குள்ளாக்கப்பட்டவர்களின் முறைசார்ந்த சமத்துவமின்மையினை இல்லாதொழித்து அவர்களை விடுவிக்கும் ஒன்று என வலியுறுத்திய நிலையில், இலங்கையில் அத்தகையதொரு உணர்வுநிலையினை ஏற்படுத்தக்கூடிய “கோட்பாடு மற்றும் அரசியல் விளக்கமாகவே” இலவசக்கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்தது (Sivamohan, 2021).

எனினும் இலவசக்கல்வியின் பிரதான நோக்கமும் அதனை நடைமுறைப்படுத்தியமைக்கான தர்க்கமும் அண்மைக்காலமாக அழுத்தங்களுக்கு முகங்கொடுத்துள்ளது. ஏனைய அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளைப் போன்று மோசமடைந்துவரும் இலங்கையின்

பொருளாதாரமானது சர்வதேச நாணய நிதியம் (International Monetary Fund) மற்றும் உலகவங்கி போன்ற பூகோள நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன்களைப்பெற நிர்ப்பந்தித்துள்ளது. இத்தகைய கடன்களானவை கல்வி உட்பட நாட்டின் பல துறைகளையும் பாதிப்படையச் செய்துள்ளன. உண்மையில் எந்தத்துறை கடனைப் பெற்றுள்ளதோ அத்துறையானது சில விசேட நிபந்தனைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. அதன் விளைவாக இலங்கையின் கல்வித்துறையின் தன்மை மற்றும் போக்கானது அரசின் சுமையினைக் குறைக்கக்கூடிய திசையில் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது (பொதுச் செலவினங்களில் பெரும் பகுதியினைக் குறைத்தல் மற்றும் பொதுத்துறையினை சுருக்குதல்). அத்தோடு பொருளாதார முன்னேற்றம் என்ற பெயரில் 'ஊழியச் சந்தைக்குப்' (Punchi, 2001; Perera, 2021) பட்டதாரிகளைத் தயார்ப்படுத்தும் முறையை நோக்கியும் அது நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த மாற்றங்கள் பெரும்பாலும் நவ-தாராளவாதத்துக்கான அறிகுறிகளாகும். இந்த சொல்லானது (நவ-தாராளவாதம்) வளர்ச்சியினை நோக்காகக்கொண்ட பொருளாதாரக் கொள்கைப் பொதி, தீவிரமான மற்றும் சர்வாதிகார அடிப்படைக்கான ஒரு கருவி, இல்லாதவர்களின் செலவில் இருப்பவர்களைச் செழிப்படையச் செய்வதற்கான ஓர் அரசியல் திட்டம் மற்றும் மீள்பங்கீடு, சனநாயகமயமாதல் மற்றும் சமூக சேமநலன் போன்றவற்றினை எதிர்க்கின்ற அரசியல்-பொருளாதாரத் திட்டம் என வேறுபட்ட அர்த்தங்களிலும் விளங்கிக் கொள்ளப்படுகிறது (VenuGOPAL, 2015). நவ-தாராளவாதம் பற்றிய எனது புரிதலானது இடதுசாரி விமர்சனத்துடன் இணைந்ததாகும். அதன்படி மூலதனம் என்பது ஆழமான வகையில் அரசியல் சார்ந்தது. அதாவது சமத்துவமின்மை மற்றும் அதனடிப்படையிலான அதிகார உறவுகள் எழுச்சியடைதலுடன் மூலதனம் என்ற எண்ணக்கரு தொடர்புபடுகிறது. அதேவேளை அரசியலற்ற நெறிமுறைகளால் அது வடிவமைக்கப்படுகின்றது (சந்தை அடிப்படையிலான முறையினை உருவாக்குவதற்காகச் சமூகத்தினை முழுமையாக ஒரேவிதமாக்குதல்).

நவ-தாராளவாதமானது கல்வியின் உள்ளடக்கத்திலும் நிறுவனக் கட்டமைப்பிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த எதிர்பார்க்கிறது. சந்தைத் தேவையினைப் பூர்த்திசெய்வதற்குத் தேவையான திறன்கள் மற்றும் போட்டித் தன்மையினை வழங்குதல் (Perera, 2021), பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், கல்வி போன்ற சமூகத்தின் அனைத்து தேவைகளையும் வழங்குவது தொடர்பாக அரசிற்கு எவ்விதமான பொறுப்பும் கிடையாது என்ற நிலையில் தனது தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் பொறுப்புத்தன்மை கொண்ட தனிநபர்களுக்கான ஒழுக்க ரீதியான நெறிமுறைகளை ஊக்குவித்தல் போன்றவற்றிற்காக கல்வியின் உள்ளடக்கத்தில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த

விளைகிறது. தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள், அமைப்புகள், பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், பெற்றோர்கள் மற்றும் ஒவ்வொரு தனிநபர்களும் தமக்கான சொந்த சேமநல விடயங்களுக்கான பொறுப்பினை எடுக்க (விருப்பத்துடன்) வேண்டும் (Davies and Bansel, 2007, p. 251). நவதாராளவாதமானது பொதுமக்களுக்கான கல்வி தொடர்பான நிறுவனக் கட்டமைப்பில் குறிப்பாக பொதுச் செலவீனங்களில் குறிப்பிடத்தக்களவு குறைப்பொன்றினை எதிர்பார்க்கின்றது. கூட்டு சேமநலனுக்கு அவசியமானது என்ற வகையில் சந்தை முறைமைக்காகவே இவ்வாறு முறுசீரமைக்கப்படுகிறது (ibid, p. 254).

இலங்கையின் அரசுகல்வியானது குறிப்பாக உயர் கல்வி கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக இத்தகைய மாற்றங்களுக்கு முகங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதனை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் (Perera, 2021). இத்தகைய நிலையில் இணையக்கல்வி, வேலைவாய்ப்புகளுக்கான கதையாடல்கள் என்பன பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் அதிகரித்துள்ளதோடு கல்வியில் மேலும் பல மாற்றங்கள் உருவாகுவதற்கான சூழலும் ஏற்பட்டுள்ளது.

கொவிட் – 19 காலத்தில் கல்வி

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் பெருந்தொற்றின் தாக்கத்தினால் ஏனைய துறைகளை விட கல்வித்துறையில் ஒப்பீட்டளவில் குறைந்தளவான புகார்களே காணப்படுகின்றன. கொவிட்-19இனால் குறைந்தளவான இடையூறுகள் ஏற்பட்ட துறைகளில் கல்வியும் ஒன்றாகும். குறிப்பாக வீட்டிலிருந்து வேலை செய்யக்கூடிய ஏற்பாடுகளினால் தொடர்ந்திருக்கும் திறனை கல்வி கொண்டிருந்தது. எனினும் துறைசார் மேலோட்டமான பார்வைகள் அவ்வாறு காணப்பட்டாலும் இந்த மேலோட்டமான பார்வையானது பல கடினமான யதார்த்தங்களை மறைக்க முற்படுகிறது. இந்தப் பகுதியானது கல்வித்துறையிலுள்ளோர்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட உத்திகள் (கொடுப்பவர்கள் மற்றும் பெறுபவர்கள்) மற்றும் அடிமட்டத்தில், கீழ்மட்டத்தில் அவை ஏற்படுத்திய தாக்கம் என்பவற்றிணையும் விபரிக்கிறது.

கடைப்பிடிக்கப்பட்ட உத்திகள்

“உலகெங்கிலும் நோய்க்கிருமியினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான பிரதான பதில் நடவடிக்கையாக முடக்குதல்களும் சமூக இடைவெளிக்கான வேறு சில வழிமுறைகளும் காணப்பட்டன. அதன் விளைவாக பல நாடுகளில் பாடசாலைகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள்

மூடப்பட்டுள்ளன. பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் தடையற்ற கல்வியினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக கல்வி நடவடிக்கைகள் இணையக்கல்விக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன (Toquero, 2020). இணையவழி முறைகளை நோக்கிய இந்தச் சடுதியான மாற்றமானது இணையக் கற்றல் என்பதற்குப் பதிலாக 'நெருக்கடிக் கற்றல்' என்ற சொற்பிரயோகத்தினால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது (Pace et al., 2020). ஆயினும் இணையக் கல்வியின் அளவு மற்றும் விசாலம் என்பன சூழலுக்குச் சூழல் தெளிவாக வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக 'பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் கல்வித்துறை தொடர்பான பூகோளமட்டப் பதில் நடவடிக்கைகள்' என்ற தலைப்பில் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் அபிவிருத்திக்கான நிறுவனத்தினால் 2020ஆம் ஆண்டு தொகுக்கப்பட்ட அறிக்கையானது, அவுஸ்ரேலியா போன்ற நாடுகள் கல்வி நடவடிக்கைகளைத் தொடர நிகழ்நிலைத் தளங்களுக்குப் பொருத்தமான ஏற்பாடுகளை எவ்வாறு முழுமையாக மேற்கொண்டுள்ளன என்றும் அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகள் பெருந்தொற்றைச் சமாளித்து கல்வி நடவடிக்கைகளை தொடர பல முறைசாரா வழிவகைகளில் தங்கியுள்ளன என்றும் குறிப்பிடுகிறது. ஆஜன்ரீனா இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். அங்கு நிகழ்நிலைத் தளங்களில் கற்றலுக்கான வளங்களை மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் கிடைக்கப்பெறச் செய்வதோடு கற்றல் சாதனங்களைக் கிடைக்கப்பெறச் செய்வதற்காக சுழற்சி முறையில் பணியாற்றியும் சில சமயங்களில் தமது மாணவர்களில் மிகவும் மோசமாகப் பாதிப்படைந்தவர்களுக்கு உணவினையும் வழங்குகின்றனர். பெல்ஜியம், இஸ்ரேல் போன்ற நாடுகளில் இணையக் கல்வியினை பெறுவதில் சிரமமுடையவர்களுக்காக தேசியத் தொலைக்காட்சிகளில் பாட அலகுகள் ஒளிபரப்புச் செய்யப்படுவதாக அறிக்கைகள் குறிப்பிடுகின்றன (ibid).

இலங்கையிலும் தடையில்லாத வகையில் கல்வி நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்படுதலை உறுதி செய்ய மேற்கூறப்பட்ட முறைகள் சில நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. அரசு கல்வித்துறையில், உயர்கல்வியில் விசாலமான நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. குறிப்பாக உயர் கல்வியில் கல்வி நடவடிக்கைகளைத் தொடருவதற்காக கற்றல் முகாமைத்துவ முறைமைகள் (Learning management systems) என்பன நிறுவனங்களால் உருவாக்கப்பட்டு முன்னெடுக்கப்பட்டன. எனினும் அரசின் நெறியாள்கைக்குட்பட்ட நிதியினால் இயங்குகின்ற இரண்டாம் நிலைக்கல்வி (பாடசாலைக் கல்வி) அத்தகைய மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட முறைமைகளைக் கையாளுவதற்காக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. பல பாடசாலைகள் தாங்கள் ஏற்கனவே கொண்டிருந்த சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி இணையக் கல்வியினை மேற்கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தன. இரண்டாம் நிலைக்கல்வியிலும் சரி உயர்நிலைக்

கல்வியிலும் சரி இணைய வசதியினைப் பெறுதல் (தேவையான இணைப்பினைக் கொண்டிருத்தல் மற்றும் சாதனம்) என்பது வெறுமனவே ஆசிரியர் மற்றும் மாணவரது விடயமாகவே கருதப்பட்டது. இரண்டாம் நிலைக்கல்வி மட்டத்தில் தொழில்புரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட பணிகளைச் செய்வதற்கு எவ்விதமான நிறுவன ரீதியான தளங்களும் இல்லாமையினால் இது தொடர்பாக பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர் என்ற கருத்து காணப்படுகிறது.

எனவே பயன்படுத்தப்படும் உத்திகள் சிலவேளை பயனற்றவையாகக் காணப்படுகின்றன. காரணம் அதற்கான சாதனங்கள் மற்றும் இணைய வசதிகள் போன்றனவற்றை பெரும்பாலானோர் கொண்டிருக்காமையேயாகும். உதாரணமாக மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட கணிப்பீட்டின்படி, பெருந்தொற்றின் முதலாவது கட்டத்தில் ஆய்வுக்கு பங்குபற்றியவர்களில் (தேசியமட்ட மாதிரி) 4 வீதமான பாடசாலை செல்லும் மாணவர்களும் 0.9 வீதமான உயர்கல்வி மாணவர்களும் தமது கல்வியினை முழுமையாக நிறுத்தியிருந்தனர் (இணைப்பு 3இலுள்ள அட்டவணை 45 மற்றும் 46ஐப் பார்க்கவும்).

இந்தக் கணிப்பீடானது இலத்திரனியல் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தல் தொடர்பாகவும் தனது கவனத்தைச் செலுத்தியிருந்தது. ஆய்விற்கான மாதிரியில் கிட்டத்தட்ட அரைவாசி எண்ணிக்கையினர் (முதலாந்தர, இரண்டாம்நிலை மற்றும் உயர்மட்டக் கல்வியில் ஈடுபடுகின்ற குடும்ப உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்தனர்) தமது குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் கல்வி நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ச்சியாகப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் போதுமான இலத்திரனியல் சாதனங்கள் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டனர். 31.5% ஆணவர்கள் தாம் மற்றைய குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டியிருப்பதாகவும் 5.6% ஆணவர்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து கடனாகப் பெறவேண்டியிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டனர். தேவையான சாதனங்கள் இல்லாமையினால் கல்விசார் நடவடிக்கைகளிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டுள்ளதாக 2% ஆணவர்கள் குறிப்பிட்டனர் (இணைப்பு 3இல் அட்டவணை 49ஐப் பார்க்கவும்). இணைய வசதிகள் மற்றும் நிதிநிலைமைகள் தொடர்பாகவும் இதேவிதமான கருத்து நிலைப்பாடு காணப்பட்டது (இணைப்பு 3இல் அட்டவணை 50 மற்றும் 51ஐப் பார்க்கவும்)

‘கொவிட்-19 காலத்தில் சமூக-பொருளாதாரக் குறிகாட்டி’ என்ற உயர்மட்டக் கணிப்பீட்டின் அறிக்கையிலும் கிராம-நகரப்புற அடிப்படையில் ஒரு தனித்துவமான வேறுபாடு ஒன்று அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இலத்திரனியல் சாதனங்களைக் கொண்டிருத்தல் நல்ல இணைய

இணைப்பு வசதியினைக் கொண்டிருத்தல் மற்றும் இணையக் கல்விக்காகச் செலவளிப்பதற்கான திறன் ஆகிய மூன்று விடயங்களிலும் கிராமப்புற நபர்களைவிட நகர்ப்புற பகுதியினைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமான திறன் மட்டத்தினைக் கொண்டிருப்பதாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது (p.18). அரசு கல்வியினைத் தொடரும் மாணவச் சனத்தொகையில் (இரண்டாம் நிலை மற்றும் உயர்நிலை) பெரும்பாலானவர்கள் கிராமப்புறத்தினைச் சேர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுவதனால் கணிப்பீடு குறிப்பிடுவதனைவிட இலவசக்கல்வியினால் பயன் பெறுபவர்களிடையேயான இந்த யதார்த்த நிலை இன்னும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

இங்கு வலியுறுத்திக் கூறப்பட வேண்டியது இணையக் கல்வியினால் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அல்ல. இங்கு பார்க்கப்பட வேண்டியது என்னவெனில், மீறப்பட்டுள்ள ஒழுக்கரீதியான தார்மீக உறுதிப்படுத்தல்கள்/ ஈடுபாடுகள் பற்றியே கவனங்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சமத்துவம் என்ற கொள்கைக்கு தன்னை உறுதியளித்துள்ள ஒரு கல்வி முறைமையில் (சகலரும் சம சந்தர்ப்பமாகக் கல்வி வசதியினைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள்) ஒரு நபராயினும்கூட அத்தகையக் கல்வியினைப் பெறுவதற்குத் தேவையான வசதிகளைப் பெறமுடியாதிருப்பவராயின் கல்வி என்ற பாரிய முறைமையினது அடிப்படைத் தார்மீக உறுதிப்பாடுகள் விட்டுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்றே மனங்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

கடுமையான அசமத்துவ பின்னணியில் நாடு பூராகவுமுள்ள பல ஆசிரியர், மாணவர் குழுக்கள் தமது கற்பித்தல் மற்றும் கற்றல் நடவடிக்கைகளுக்காக பல்வேறு பொறிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இரண்டாம் நிலைக் கல்வியை கற்பிக்கும் பாடசாலை ஆசிரியர்களது குழுவொன்றுடன் மேற்கொண்ட கலந்துரையாடலில் பாடசாலையானது நகர்ப்புற மத்திக்கு அருகில் உள்ளதா, இல்லையா¹ என்பதனைப் பொறுத்து பாடத்தின் உள்ளடக்கம், இணையத்தில் எவ்வளவு கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது குறித்த கடுமையான ஏற்றத்தாழ்வுகள் தெரியவந்தன. இந்த யதார்த்த நிலையானது கணிப்பீட்டுக் கண்டுபிடிப்புக்களுடன் ஒத்துப்போவதாகக் காணப்படுகின்றது. அதேவேளை குறிப்பாக இணையத்தள வசதிகளைப் பெறுதல் தொடர்பான குறிப்பிடத்தக்க மாறுபாடுகளை கிராமப்புற- நகர்ப்புற அடிப்படையில் அவதானிக்க முடிகிறது (இணைப்பு 3இல் அட்டவணை 49, 50, 51ஐப் பார்க்கவும்). மாணவர்கள் நிகழ்நிலைக் கல்வியில் பங்குபற்றும் விகிதம், ஆசிரியர்கள் இணைய வசதிகளை அணுகக்கூடிய இயலாவினைக்

1 மாத்தறை மற்றும் களுத்துறை மாவட்டத்து ஆசிரியர்களுடனான கலந்துரையாடல் (மெய்நிகர்), 27 ஆம் திகதி மே 2021.

கொண்டிருத்தல், மற்றும் பெற்றோர்-ஆசிரியருக்கிடையிலான கூட்டங்கள் போன்றன தொடர்பாகவும் கிராமப்புற- நகர்ப்புற வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்த நிலையில், கிராமப்புற பாடசாலைகளை விட நகர்ப்புறப் பாடசாலைகள் மிகவும் முன்னேற்றகரமான நிலையில் காணப்பட்டன.

நிகழ்நிலை வகுப்புக்களில் கலந்துகொள்ளும் கிராமப்புறப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் ஒருவர் நிகழ்நிலை வகுப்புக்களை நடாத்துவதற்குத் தேவையான இணைய சமிஞ்சைகளைப் பெறுவதற்காக அருகிலுள்ள ஏரிக்கு வேலை செய்யும் ஒவ்வொரு நாளிலும் கிட்டத்தட்ட ஆறு மணித்தியாலயங்கள் செலவிட வேண்டியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஒரு தொகையான பாட உள்ளடக்கம் வழங்கப்படுவதனை உறுதி செய்யவேண்டும் என ஆசிரியர்கள் மீது நிர்வாக அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்படுவதால் ஆசிரியர்கள் இத்தகைய கடுமையான நிலைக்கு முகங்கொடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்தக் கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற ஆசிரியர்கள் தமது பாடசாலைகள் நிகழ்நிலையூடாக (மதப் பாடல்களைப் பாடுவது போன்ற ஒத்திசைவு நடவடிக்கைகள் மற்றும் மாணவர்களின் வெசாக் கொண்டாட்டங்களின் புகைப்படப் பதிவுகளைத் தொகுத்தல் போன்ற ஒத்திசைவுற்ற நிகழ்வுகள்) வெசாக்கிற்கான கலாசார நடவடிக்கைகளை நடாத்துமாறு அழுத்தம் கொடுத்தாகக் குறிப்பிட்டனர்.

எவ்வாறாயினும் ஆரம்பப் பாடசாலை மற்றும் கிராமப்புற தேசியப் பாடசாலையைச் சேர்ந்த இரண்டு அதிபர்களுடனான நேர்காணலில் அவர்கள் இது தொடர்பான எந்தவித உறுதிப்படுத்தலையும் வழங்கவில்லை.² இரண்டு ஆசிரியர்களும் நிகழ்நிலைக் கல்வியுடன் தொடர்புடைய சிரமங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் நேரடியாகப் பதிலளிக்க வேண்டிய வலயக்கல்வி அலுவலகத்திலிருந்து எந்தவிதமான கடுமையான அழுத்தங்கள் குறித்தும் குறிப்பிடவில்லை. எனினும் அவர்களால் முடிந்தளவு கல்வி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதற்கான வழிகாட்டுதல்கள் காணப்பட்டதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டனர். ஆயினும் அவ்விருவரும் நிகழ்நிலைக் கல்வி தொடர்பாக எவ்விதமான நிறுவன ரீதியான ஏற்பாடுகளும் காணப்படவில்லை என்பதனை ஏற்றுக்கொண்டதோடு ஆசிரியர்கள் தமக்குரிய சொந்த வளங்களை அல்லது சாதனங்களைப் பயன்படுத்தும் நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டதாகவும் குறிப்பிட்டனர். இந்த நிலைமையினால் பாடசாலைகளுக்கிடையிலும் பாடசாலைக்குள்ளும் வெளிப்படையான படிநிலை ஒருங்கிணைப்பொன்று நிலவியது. உதாரணமாக

2 குருணாகல் மற்றும் வலப்பனை பிரதேச பாடசாலை அதிபர்களுடனான கலந்துரையாடல் (மேய்நிகர்), 5 ஆம் திகதி ஜூன் 2021.

ஆகக்குறைந்தது வட்ச்ப்புடன் (Whatsapp) கூடிய திறன்பேசி (Smart phone) ஒன்றைக் கொண்டிருந்தால் மட்டுமே கல்வி நடவடிக்கைகளில் பங்குபற்ற முடியும்காவிருந்தது. இதனால் சில மாணவர்கள் கல்விச் செயன்முறையிலிருந்து முற்றுமுழுதாக விடுபடவேண்டியேற்பட்டது. சேமநல அரசின் பரந்த பரப்பொன்றில் இந்த தனிப்பட்ட நிகழ்வுகள் எத்தகைய பாதிப்புகளைச் செலுத்துகின்றன என்பது பற்றிப் பின்னர் கலந்துரையாடலாம்.

பாடசாலை செல்லும் சிறுவர்களின் தாய்மார்களிடையே நடாத்தப்பட்ட மற்றுமொரு குழுக்கலந்துரையாடலில் பங்கேற்ற ஒருவர் குறிப்பிடும்போது, கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான மாற்று வழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் அதற்காக அருகிலுள்ள நகரத்தில் முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு இடத்திற்குச் சென்று கல்வி கற்கும் ஆவணங்களைப் பிரதிசெய்து எடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தினை அவர் முன்வைத்திருந்தார்.³ நிகழ்நிலைக் கல்வியை விட பொருளாதார ரீதியாக இந்தமுறை மிகவும் சாத்தியமானதாக இருக்கும் அதேவேளை பெருந்தொற்றுக் காலகட்டத்தில் தொடர்ச்சியாக இடம்பெறமுடியாத நிலையும் காணப்பட்டது. உண்மையில் ஆசிரியர் குழு குறிப்பிட்டதன்படி, அவர்களுடைய மாணவர்களில் சிலர் முற்றுமுழுதாக இணைய வசதி இல்லாத மிகவும் பின்தங்கிய/ தொலைதூர இடங்களில் வாழ்பவர்கள் என்றும் இதனால் வரையறுக்கப்பட்ட உணவு விநியோகம் மற்றும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நடமாடுதல் போன்றவற்றைக் கொண்ட நாட்டு முடங்கல் நிலையில் தாம் வாழ்கின்ற பகுதிகளிலிருந்து அருகிலுள்ள நகரத்திற்கு வருவது மிகவும் கடினமானது என்றும் குறிப்பிட்டனர். இதன்விளைவாக பல மாணவர்கள் ஒரு பொதுவான இடத்தில் விநியோகிக்கப்பட்ட கற்றல் ஆவணங்களைப் பெறமுடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அத்தகையதொரு நிலையில் குழுவில் இருந்த ஒருவர், ஒரு தொகுதியான மாணவர்கள் அவ்வாறான அருகிலுள்ள நகரமொன்றுக்கு அடிக்கடி வருகை தராமையினால் பரீட்சை ஒன்றை தவறவிட்டதோடு தமது கற்றல் செயற்பாடுகளுக்கான பின்னூட்டலைப் பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தையும் இழந்திருந்தனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

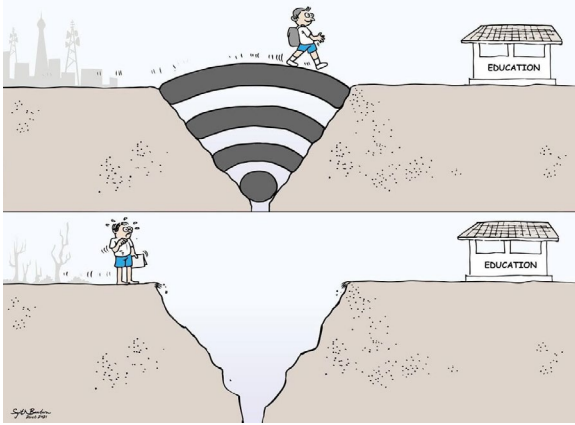
உயர்கல்வி நிறுவனமொன்றில் கற்பிக்கும் தனிப்பட்ட அனுபவமும் இப்பிரச்சினையை மேலும் வெளிச்சம் போட்டுக்காட்ட உதவுகிறது. நிகழ்நிலையின் ஊடாக நடாத்தப்படும் பாடங்களில் அந்தப் பாடத்திற்காகப் பதிவுசெய்யப்பட்ட எண்ணிக்கையிலிருந்து வழக்கமாகப்

3 மொனராகலை பிரதேசத்தில் பாடசாலை செல்லும் மாணவர்களது தாய்மாருடனான கலந்துரையாடல் (மெய்நிகர்), 6 ஆம் திகதி மார்ச் 2021.

பங்குபற்றும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவானதாகும். அத்தோடு மூடிழ் (Moodle) என்ற நிறுவனத்தளத்தில் பங்குபற்றுவோரின் எண்ணிக்கையைவிட வட்சப் குழுவில் பங்குபற்றுவவர்களது எண்ணிக்கை அதிகமானதாகும். ஏனெனில் மூடிழ் அதிகளவான இணையத் தரவினை நுகர்வதனாலாகும். சில துரதிஷ்டமான சந்தர்ப்பங்களில் சில மாணவர்கள் தமது இறுதிப் பருவத் தேர்வுகளைப் பூர்த்திசெய்யமுடியாத நிலைமைக்கும் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் (நிகழ்நிலையில் பதிவுசெய்யப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பருவ இறுதிப் பரீட்சை விடைத்தாள்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன).

இந்த நிலைமைகளின் தாக்கம் என்னவாக இருக்கிறது? அடுத்த பகுதியானது இலவசக்கல்வி வலியுறுத்தும் சமத்துவம் மற்றும் அது முன்னிறுத்தும் சமமாகக் கிடைக்கப் பெறுதல் என்ற வரைவினுள் நின்றுகொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை விபரிக்க முற்படுகிறது.

தாக்கம்

Source : Bandara , 2021

ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டவாறு கல்வித்துறைக்குப் பெருந்தொற்றினால் ஏற்பட்ட சமத்துவமின்மைகள்/ஏற்றத்தாழ்வுகள் இலங்கைக்கு மாத்திரம் உரியதொரு விடயமன்று. இது பல அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளிலும் காணப்படுகிறது. உதாரணமாக, பாகிஸ்தானில் நிகழ்நிலைக் கல்வியினால் “விரும்பப்பட்ட முடிவுகளை அடைய முடியாத நிலைமை” நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு பெரும் எண்ணிக்கையான மாணவர்கள் தொழில்நுட்பம் மற்றும் நிதிப்பிரச்சினைகள்

காரணமாக இணையத்தளத்தைப் பயன்படுத்த முடியாதுள்ளனர் (Adnan and Anwar, 2020, p. 45). உண்மையில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் கவர்ச்சிகரமானப் பேரினப் பொருளாதாரக் குறிகாட்டிகள் சமூக முறைமையுடன் இணைந்த கடுமையானதும் உண்மையானதுமான ஏற்றத்தாழ்வுகளை மறைக்க முற்படுகின்ற நிலையில் சமத்துவமான கிடைக்கப் பெறுதல் என்பது பற்றி சிந்திப்பது யதார்த்தமற்றது. உதாரணம் லீ மற்றும் லலாணி (Li and Lalani (2020) போன்றோர் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் கிட்டத்தட்ட 25% ஆன 15 வயது மாணவர்கள் கல்வி கற்பதற்கான கணினியினைக் கொண்டிருக்கவில்லை எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். வர்த்தகம் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான ஐக்கிய நாடுகள் சம்மேளனத்தின் (United Nations Conference on Trade and Development -UNCTAD) டிஜிட்டல் பொருளாதாரத்தின் தலைவரான ரொப்யோன் பிரட்ரிக்சன் (Torbjörn Fredriksson) அவர்கள், ஏற்கனவே காணப்பட்ட டிஜிட்டல் பிளவு மேலும் எவ்வாறு அதிகரிக்கலாம் எனவும் “அதிகரித்த டிஜிட்டல் நிலைமாற்றத்தினால் டிஜிட்டல் இயந்திரங்களைக் கொண்டிராதவர்கள் இழப்புக்களை எதிர்கொண்டு மேலும் பின்தங்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்...” எனவும் குறிப்பிட்டிருந்தார் (*Coronavirus reveals need to bridge the digital divide*, 2020). நிச்சயமாக இதன் தாக்கம் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் அதிகரித்துக் காணப்படுவதோடு இதன் விளைவாக வெளிப்படையான ஏற்றத்தாழ்வுகள் அதிகரிக்கலாம்.

தற்போதைய நிலையில் நோய்க்கிருமியின் நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு இலங்கையின் கல்வியில் அதன் தாக்கம் பற்றிய ஆய்வுகள் சிறிதளவான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கலாம். எனினும் பின்தங்கிய பின்னணியிலுள்ள பலர் தமது கல்வியினை மேற்கொள்கின்ற அரசுகல்வி நிறுவனங்கள் குறுகியகால அறிவித்தலோடு நிகழ்நிலைக் கல்விக்குமாற எடுத்துக்கொண்ட தீர்மானமானது ஆழமான விவாதத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஜெயரத்ன (Jayaratne (2020) என்பவர் இணையம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளில் காணப்படும் பற்றாக்குறையானது சில சந்தர்ப்பங்களில் மாணவர் தங்களது நண்பர்களைத் தமக்குப் பதிலாக ஒப்படைகளைச் செய்து சமர்ப்பிக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதனை உறுதிப்படுத்துவதற்கான குறிப்புக்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாறானதொரு அடிப்படை நிலையில் அலுவல்களை வழக்கம்போல தொடருவதற்கான சனாதிபதியின் உத்தரவு மற்றும் அது தொடர்பான தாமதம் அல்லது குறை பற்றித் தெரிவிக்க நியமிக்கப்பட்ட விசேட செயலணி போன்றன பெரும் விமர்சனத்தை எதிர்கொண்டன. சிலர் இந்த உத்தரவானது எவ்வாறு வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றிக்

குறிப்பிடும் போது, தனிப்பட்ட வெற்றி அல்லது தோல்வி என்பது முறையான ஏற்றத்தாழ்வினால் அன்றி அவர்களது ஈடுபாடு அல்லது இல்லாமையினால்தான் (வெற்றி தோல்வி) ஏற்படுகிறது என்ற அர்த்தத்தில் (Ranasinghe, 2020) நவதாராளவாத விழுமியங்கள் பரவுதலுக்கான ஒரு சமிக்ஞை ஏற்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலே விபரிக்கப்பட்ட கணிப்பீட்டின் கண்டுபிடிப்புக்களானவை பெருந்தொற்றுக் காலகட்டத்தில் கல்வியினைப் பெற்றுக்கொள்வதில் காணப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் பற்றிப் பேசுகின்றன. மேலும் நிகழ்நிலைக்கல்வி தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட அறிக்கைகள் திருப்தி மட்டத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றன. பதிலளித்தவர்களில் அரைவாசிக்கும் சற்று அதிகமானோர் தாம் திருப்தியடைந்ததாக தெரிவித்திருந்தனர் (இணைப்பு 3இல் அட்டவணை 53ஐப் பார்க்கவும்) கிட்டத்தட்ட அரைவாசி எண்ணிக்கையினர் நிகழ்நிலைக் கல்வி தொடர்பாக அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தியமையானது பொதுவாகப் பல விடயங்களைப் பிரதிபலிக்கிறது. கீழே விபரிக்கப்பட்டது போன்று ஏற்றத்தாழ்வுகள் வலுவாக்கப்படுதல் மற்றும் அதிகரித்தல் ஆகியன நிகழ்நிலைக் கல்வியை நோக்கிய திடீர் மாற்றத்தினால் ஏற்பட்ட பிரதான விளைவுகளாகும். முறைசாராக் கருத்துப் பரிமாறல் ஒன்றில் ஆரம்பப்பள்ளியில் மூன்று குழந்தைகளின் தாயாக நிகழ்நிலையில் கல்வி கற்பதற்கான கிடைக்கப் பெறுகை என்பது ஒரு பிரச்சினையாக இல்லாவிட்டாலும்கூட நிகழ்நிலையில் கல்வி கற்பதால் மிகச் சிறிய இளம் சிறார்களின் கண்கள், தோள்பட்டை, தசைகள், முதுகெலும்பு போன்றன மீது ஏற்படுத்தப்படும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட அழுத்தத்தினால் தீங்கு விளைவிக்கும் சுகாதார விளைவுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருப்பதாக அவர் குறிப்பிட்டார்.⁴ இரண்டாம் நிலை, உயர்நிலை நிறுவனங்கள் ஆசிரியர்களுடனான கலந்துரையாடல்கள்⁵ மற்றும் எனது சொந்த அனுபவங்களின்படி, ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட கல்வியியலாளர்களதும் நிலை இவ்வாறு தான் இருக்கும் என்பது தெரியவருகிறது.

நிகழ்நிலைக் கல்வியானது குறிப்பாகக் கலப்புச் சூழலில் அல்லது ஒன்றிணைக்கப்பட்ட சூழலில் அதனைப் பயன்படுத்தும் போது சில நன்மைகள் காணப்பட்டாலும்கூட (Dede, 2008) அறிவுசார் ரீதியாக அது சமூக மற்றும் ஆக்கபூர்வமான உந்துதல்களுக்கு தீங்கு விளைவிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. கல்விக் கோட்பாட்டின் இந்தப் போக்கானது மாணவரை

4 பாடசாலை செல்லும் மாணவர் ஒருவரது தாயாருடனான முறைசாராக் கலந்துரையாடல் (மெய்நிகர்), 12 ஆம் திகதி ஜூன் 2021.

5 மாத்தறை மற்றும் களுத்துறை மாவட்டத்து ஆசிரியர்களுடனான கலந்துரையாடல் (மெய்நிகர்), 27 ஆம் திகதி மே 2021 ; உயர்கல்வி நிறுவனத்தின் இரு ஆசிரியர்களுடனான முறைசாராக் கலந்துரையாடல் (மெய்நிகர்), 19 ஆம் திகதி ஏப்ரல் 2021.

மையப்படுத்திய உருவாக்கம் (Leaner center creation) / சூழல் மற்றும் விடயதானத்தின் அடிப்படையில் (Context-and content-dependent) அறிவினை உருவாக்குதல் என்பதனை உருவாக்க முயற்சிசெய்கிறது (Rovai, 2004; Liaw, 2001). அர்பா மற்றும் பெந்துயுனன் பிச் (Arbaugh and Benbunan-Fich, 2006, p. 443) குறிப்பிடுவதன்படி, பாரம்பரிய வகுப்பறைகளின் நேரம், இருப்பிடம் போன்ற அம்சங்களை நிகழ்நிலைக் கல்வி கொண்டிருப்பதில்லை. ஓர் உயர்ந்த தொடர்பாடலுக்கான ஒருங்கிணைந்த கட்டமைப்பு மற்றும் சந்தர்ப்பங்களை வழங்கும் ஒன்றாக பாரம்பரிய வகுப்பறை காணப்படுவதால் நிகழ்நிலைக் கல்வியானது போதாததொரு மாற்றீடாகவும் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். தரமான அல்லது மேம்பட்ட நிகழ்நிலைப் பின்னணியில் அத்தகைய நிகழ்நிலைக் கல்வி முன்னெடுக்கப்பட்டாலும் ஆசிரியர்கள் மட்டுமன்றி கல்வியினைக் கற்கும் சகலரும் சமத்துவமான கிடைக்கப்பெறுகை மற்றும் சமமான வசதிகளைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இங்குதான் வெளிப்படையான சமத்துவமின்மைகள்/ ஏற்றத்தாழ்வுகள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் மேலெழுகின்றன.

நான் பங்குபற்றிய, பெருந்தொற்று தொடர்பான பல பண்புசார் கலந்துரையாடல்களில், இந்தப் பிரச்சினைகளே முக்கியமானவையாகக் காணப்பட்டன. அவ்வாறான கலந்துரையாடல் ஒன்றில் சிறுவர்கள் தமது கல்வி நடவடிக்கைகளைத் தொடர்வதில் காணப்பட்ட மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இலத்திரனியல் சாதனங்களின் பாவனையானது குடும்பத்திற்கும் அயலவர்களுடனான உறவுகளுக்கும் எத்தகைய பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது என்பது முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. வீட்டினுள்ளே சகோதரர்கள் தாம் அனைவரும் குறைந்தபட்சம் நிகழ்நிலைக் கல்வியினூடாக இடம்பெறும் கல்வி நடவடிக்கைகளில் சிலவற்றிலாவது பங்குபற்றுவதனை உறுதிசெய்வதற்காக விட்டுக்கொடுப்புக்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில் பெற்றோர்களால் குடும்பத்திலுள்ள அனைவருக்கும் தனிப்பட்ட இலத்திரனியல் சாதனங்களை வாங்க இயலாத நிலைமை காணப்பட்டது. திறன்பேசி சாதனத்தை வைத்திருப்பவர்கள்கூட தமது அயல் வீட்டுக்காரர்களுடன் கூட்டாகப் பயன்படுத்த முடியாத நிலையும் காணப்பட்டது. காரணம் திறன்பேசி வசதிகளுக்கான செலவினை பெரிதும் சிரமத்துக்குள்ளாகியே சமாளிக்க வேண்டிய நிலைமை காணப்படுகிறது⁶.

உயர்கல்வியில் நிகழ்நிலைக் கல்வி நோக்கிய திடீர் மாற்றமானது, நிறுவனமட்டத்தில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட மற்றும் அதிகரித்த ஏற்றத்தாழ்வுகளை மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள்

6 இரண்டாம் நிலைக் கல்வியைக் கற்கும் செயற்பாட்டாளர் குழுவொன்றுடனான கலந்துரையாடல் (மெய்நிகர்), 7 ஆம் திகதி ஏப்ரல் 2021.

மத்தியில் ஏற்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. மறுபுறமாக அலுவலக நோக்கத்திற்காக படிவங்களினது பெட்டிகளில் விடயம் இடம்பெற்றுள்ளது எனக் குறிப்பிடவும் மாணவர்கள் பட்டதாரிகளாக வெளியேறியமையை உறுதிசெய்வதற்காக விடயங்களை செய்து முடிக்குமாறு அழுத்தங்களும் பிரயோகிக்கப்பட்டன. இத்தகைய பட்டதாரிகள் ஒரு தோல்வியடைந்து கொண்டிருக்கும் பொருளாதார முறைமைக்கு விடப்படும்போது அந்த முறைமையினால் அவர்களை உள்வாங்க முடியாமல் போகிறது. மறுபுறம் இதற்குப் பின்னால் உத்தரவுகளை முன்னிலைப்படுத்துகின்ற நிலைப்பாடுகள் படிப்படியாக அதிகரித்து வருகின்றன. இத்தகைய தார்மீகத் தன்மை கொண்ட பிரச்சினைகளை கையாளுவதற்காக எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து ஆசிரியர்கள் முரண்பட்டுக் கொள்கின்றனர். குறிப்பாக பரீட்சைகள் நிகழ்நிலையில் இடம்பெறுகின்றபோது பல மாணவர்கள் கற்றலுக்கான வளங்கள் இல்லாது பெரும்பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வதோடு, அந்த இலக்குகளை அடைவதற்காக மாணவர்களைத் தயாரிப்பது தொடர்பான தார்மீகக் கடமையும் ஆசிரியர்களுக்குக் காணப்படுகிறது. கோரிக்கைகளானது சிதைவடைந்த நிலையில் மாணவர்களுக்கு உரியநேரத்தில் தமது வேலைகளை முடிக்க முடியாததொரு நிலை காணப்படுகிறது. இதனால் ஆசிரியர்கள் நிகழ்நிலைக் கல்வியினால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஓர் உறுதியான நிலைப்பாட்டினை எடுக்கமுடியாதவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

மேற்கூறப்பட்ட நிலைமையில் எமது சமூகத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ள அடிப்படை கொள்கைகள் நுட்பமாகவும் திடமாகவும் மீள் பேரம்பேசலுக்குள்ளாகியுள்ளன. இது சமூகமொன்றினது சமூக ஒப்பந்தம் என்பதன் அடிப்படையினை ஒருவகையில் மாற்றத்திற்குள்ளாகியுள்ளது.

இதன் அர்த்தம் என்ன?

ஒரு அரசியல் சமூகமாகநாம் எங்கே சென்று கொண்டிருக்கின்றோம்? இந்த அனுபவங்கள் எமக்கு எதனைச் சொல்கின்றன? சமூக இருப்பின் கொள்கைகள் எதனைச் சொல்கின்றன, புகோளப் பெருந்தொற்றுச் சூழலில் இந்தக் கொள்கைகள் எவ்வாறு பரிணமிக்கின்றன? தீர்மானம் எடுத்தலில் அவசரகாலத் தன்மையானது இவற்றினை வினைத்திறனாக நியாயப்படுத்தப் போதுமானதா? இலங்கையினது சமூக ஒப்பந்தத்தில் இந்தப் பரிணாமம் எத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தப் பிரச்சினைகளின் பிரதிபலிப்புகள் பற்றி நோக்கும்போது தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற புதிய கருத்தியல் மற்றும் உளவியல்

பரப்புகளுடன் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடைய இரண்டு கருப்பொருட்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. இந்த இரண்டு கருப்பொருட்களும் பரந்த நவதாராள முறைமை என்பதற்குள் அடக்கப்படுவதோடு உண்மையில் அதிலிருந்து தோன்றிய ஒன்றாகவும் காணப்படுகின்றன.

நவதாராள அடிப்படை

இரண்டாம் நிலை கல்வியோடு தொடர்புடைய ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், அதிபர்கள் போன்றோருடனான கலந்துரையாடல்களில் தொடர்ச்சியாக விவாதிக்கப்படும் கருப்பொருளாக இலவசக்கல்வி நடைமுறையில் இருந்தாலும் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் கல்வி நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுப்பதானது முற்றுமுழுதாகத் தனிப்பட்ட மாணவன், பெற்றோர், ஆசிரியர் அல்லது சில சமயங்களில் அதிபர்களிடம் விழுந்துள்ளது பற்றிய விடயம் காணப்பட்டது. துன்பகரமான நிகழ்வு என்னவெனில், தமது பிள்ளைகளின் கல்வியைத் தொடருவது தனிப்பட்டவரின் பொறுப்பு என்ற நிலைமை இயல்பாக்கப்பட்டுள்ளதோடு அவர்களுடைய உரிமைகள் பற்றிய எந்தவிதமான கலந்துரையாடல்களும் இடம்பெறாத நிலையும் காணப்படுவதாகும். எவ்விதமான கேள்விகளும் கேட்கப்படாத நிலையில் கல்விக்கான சமத்துவமான கிடைக்கப் பெறுகையினை உறுதிப்படுத்தும் பொறுப்பிலிருந்து சேமநல அரசு முற்றுமுழுதாக விடுபட்டுள்ளது.

இந்த ஆய்வுக்காக அதிபர் ஒருவருடன் இடம்பெற்ற நேர்காணலில் இது தெளிவாகப் புலப்பட்டது. தெளிவான வகையில் தொழில்சார் ஒழுக்கத்தினைப் பின்பற்றுகின்ற ஒருவராக நிகழ்நிலைக் கல்வி தொடர்பான கட்டமைப்புசார் பிரச்சினையினைத் தனிநபருடைய அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய விடயமாக அவர் கண்டுகொண்டிருந்தார். இதில் தனிப்பட்ட உத்வேகம் மற்றும் அர்ப்பணிப்பு என்பன குறித்த சில பிரச்சினைகள் காணப்படுவதோடு மாணவரோ, ஆசிரியரோ ஒருவர் நிகழ்நிலையினூடாக கல்வி நடவடிக்கைகளில் பங்குபற்றுவது தொடர்பான கட்டமைப்புசார் தடைகள் வெறுமனே தனிநபர் தெரிவுகளுடன் தொடர்புடையனவாகக் குறைத்து மதிப்பிடும் நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இந்த நிலைமையில் முறைமையினை எவ்விதமான தொந்தரவுக்கும் ஆளாக்காமல் தாமாகவே அனைத்து வேலைகளையும் செய்பவர்கள் (அரசாங்கத்திடம் பணம் இல்லையில்லையா⁷) அவர்களது தொழில் ஒழுக்கம் தொடர்பாகப் பாராட்டப்படுகின்றனர். எனினும்

7 வலப்பணை பிரதேச பாடசாலை அதிபருடனான கலந்துரையாடல் (மெய்நிகர்), 5 ஆம் திகதி ஜூன் 2021.

இலவசக்கல்வியில் நிறுவனப் பொறுப்புடைமை என்பது முற்றிலும் கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்டுள்ளது. நிகழ்நிலையில் கல்விசார் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தல் மற்றும் ஒத்திசைவில்லாத நேரக் கற்றலுக்குத் தேவையான கற்றல் ஆவணங்களின் கிடைக்கப் பெறுகை தொடர்பாகக் காணப்பட்ட குறைந்தளவான நிறுவன ஆதரவுகள் குறித்து ஒருபோதும் கேள்வியெழுப்பப்படவில்லை. மாறாக இந்த கற்பித்தல் முயற்சிகளுக்காக நிதிச்செலவினைத் தாமே சுமந்துகொண்டு எப்படியாவது தமது கற்பித்தல் பணிகளைத் தொடருகின்ற ஆசிரியர்களது அர்ப்பணிப்பு மற்றும் ஊக்கம் அல்லது ஒழுக்கநெறி போன்றனதான் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகின்றன.

இந்த அதிபர் இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று தனது பாடசாலை ஆசிரியர்களின் இணையத்தரவுப் பொதியினை வாங்க முடியாதவர்களுக்கு தானே செலவழித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் குழந்தைகளின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காகத் திறன்பேசியை வாங்கமுடியாத பெற்றோர்களுக்கு, அவர்கள் தமது குழந்தைகளின் எதிர்காலத்துக்காக சேமித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பினைப் பயன்படுத்தி திறன்பேசியினைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறும் அந்த அதிபர் அறிவுறுத்தியுள்ளார். காட்டப்படும் ஈடுபாடு, நேர்மை வாய்ந்த தன்மை ஆகியன பாராட்டுவதற்குரியதாகக் காணப்பட்டாலும் உரிமைகள் பற்றிய கலந்துரையாடல் உருவாகுவதற்கான எவ்விதமான சாத்தியமும் ஏற்படாததொரு ஆபத்தான நிலைமையும் காணப்படுகிறது.

உயர்கல்வியில் இந்த விடயம் ஓரளவுக்கு மேலோங்கியதாகக் காணப்படுகிறது. காரணம் இது தொடர்பாகப் பல்கலைக்கழகப் பரப்பில் கடந்த காலங்களில் இடம்பெற்ற போராட்டங்களாகும். சம சந்தர்ப்பமான கிடைக்கப்பெறுகை, பீடங்களின் மீதான அழுத்தங்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் பற்றிய கலந்துரையாடல்கள் பலவீனமாகவேனும் பீட மட்டத்தில் கூட்டுத் தீர்மானமெடுத்தல் செயன்முறையினால் இடம்பெற்றன. நிறுவன ரீதியாக அளிக்கப்பட்ட கற்றல் முகாமைத்துவ முறையானது தங்கள் விருப்பப்படி ஆசிரியர்கள் கற்பித்தலை மேற்கொள்வதற்காகக் கிடைக்கச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது ஆசிரியர்கள் தமது நிகழ்நிலைக் கல்விக்காகத் தனிப்பட்ட ரீதியில் செலவளிக்க வேண்டிய தேவையினை இல்லாது செய்ததோடு மாணவர்களுக்கும்கூட நிகழ்நிலைக் கல்வி நடவடிக்கைகளில் பங்குபற்றுவதற்கான செலவினையும் குறைத்ததெனலாம்.

இதன் மூலம் பல்கலைக்கழகங்களில் அனைத்தும் சிறப்பாக இடம்பெறுகிறது என்பதனை சுட்டிக்காட்டுவது அல்ல இதன் நோக்கம். ஏலவே குறிப்பிட்டது போன்று வினைத்திறன் தொடர்பான குழப்பமான நிலைமையானது நிர்வாகப் பக்கத்தில் மட்டுமல்ல மாணவர்களின்

பக்கத்திலும் காணப்படுகிறது. மாணவர்கள் பட்டம்பெறும் அவசரத்தில் உள்ளனர். வேலைவாய்ப்பினைப் பெறுதல் தொடர்பான தடைகள் அதிகரித்துவரும் நிலையில் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியேறி தொழில்வாய்ப்புக்காக எதிர்பார்த்திருக்கும் நிலையிலேயே அவர்கள் கடுமையான ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாகின்றார்கள். வேலைவாய்ப்பு சந்தர்ப்பங்களானவை ஏற்கனவே அரசியல் வலையமைவின் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழுள்ள நிலையில் பெருந்தொற்றினால் மென்மேலும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படலாம். இந்நிலையானது புதிய பட்டதாரிகளை விரக்தியில் தள்ளியுள்ளது. பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் கட்டமைப்பு ரீதியான இடைவெளியானது தொடர்ச்சியாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருவதோடு பட்டதாரிகள் தொழில்வாய்ப்பினைப் பெறமுடியாது இருப்பதற்கு காரணம், பல்கலைக்கழகமானது தேவையான திறன்களை உருவாக்கத் தவறியமையாகுமெனக் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது. வினைத்திறனாக அத்தகைய திறன்களைப் பட்டதாரிகளிடையே உருவாக்குமாறு பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் உந்தப்படுகிறார்கள்.

நவதாராளவாத ஒழுக்கமும் நெறிமுறைகளும்

பகுத்தறிவுக்கு அப்பால் உரிமைகள் மற்றும் தகுதிகள் பற்றிய கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறுகின்ற நிலையில், மேலே கூறப்பட்டது போல நபர்களின் பொறுப்புகளை/ பதில்களை வழிகாட்டுவதில் நெறிமுறைகள் வினைத்திறனானவையாகக் காணப்படுகின்றன. நெறிமுறைகள் தொடர்பாக அதிக நம்பிக்கையினைக் கொண்டிராதவர்கள்கூட உரிமைகள் தொடர்பான கோரிக்கைகளை முன்வைப்பதில்லை. கோரிக்கைகளை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கும் அரசியல் ரீதியான ஏற்பாடுகள் பற்றிச் சிந்திக்காமல் விடயங்களை செய்து முடிக்கவேண்டும் என்ற மனநிலைக்கு அதிக முன்னுரிமை கொடுக்கின்றனர். இந்த வகையான மனநிலையினை இயல்பானதாக்கும் நவதாராளவாதச் சிந்தனைகளின் தனியாள்வாதத் தர்க்கத்தினை இது நிலைநிறுத்துவதாக அமைகிறது. இந்த நிலைமையானது தமது உரிமைகளில் ஆகக்குறைந்த சிலவற்றையாவது எவ்வாறு பலர் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது என்பதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக அவர்களை மாற்றியுள்ளது.

சிக்கலான இந்தப் பின்னணியில் இலவசக்கல்வி மற்றும் அதனது எதிர்காலப் போக்கு பற்றியும் பரிசீலிக்க வேண்டியுள்ளது. தமக்கு அல்லது தமது அன்புக்குரியவர்களது கல்வியினைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் தனிப்பட்ட அல்லது குடும்பங்களின் பொறுப்பு எனப் பிரசைகள் கருதுகின்ற நிலையானது இலவசக்கல்வி என்ற

எண்ணக்கருவினை வெற்றானதாக்குகிறது. இது பின்னர் கல்வி என்பது தனிப்பட்டவரின் பொறுப்பு மற்றும் தெரிவு என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு பின்னர் ஒரு பண்டமாக மாறும் அபாயத்தன்மையோடு காணப்படுகிறது. பெருந்தொற்றுக்கு மத்தியிலும் கல்விக்கான தனியார்மயமாக்கலின் பல வடிவங்கள் எழுச்சியடைகின்ற போக்கினையும் அடையாளம் காணமுடிகிறது. கணிப்பீடு வெளிப்படுத்தியதன்படி, பாடசாலை செல்லும் சிறார்களினைக்கொண்ட குடும்பங்களிலிருந்து பதிலளித்தவர்களில் 79.7% ஆனோர் தொற்றுநோய்க் காலத்திலும் தனியார் வகுப்புக்கள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றதாகக் குறிப்பிட்டனர் (இணைப்பு 3 அட்டவணை 54 மற்றும் 55ஐப் பார்க்கவும்).

இலவசக்கல்வி பகுதியளவில் சரிந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் கல்விக்கான தனியார் வடிவங்கள் பெரும்பாலும் தடையின்றித் தொடருகின்ற நிலையானது நாம் நவதாராளவாத சட்டகத்தினுள் எமது முன்னுரிமைகளை நிலைநிறுத்தியதனால் தான் என்பது தெட்டத்தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. எமது எண்ணப்பாங்கில் ஏற்பட்ட மாற்றமே பரந்த கல்விப் பரப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கும் அதன் பாதிப்புகளுக்கும் காரணமாக அமைகிறது. இந்த ஆய்வுக்காக நேர்காணல் செய்யப்பட்ட இரண்டு அதிபர்களில் ஒருவர் ஆசிரியர்களால் தமது கடமைகளைத் தீவிரமாக மேற்கொள்ள முடியும் என்பதற்கான சிறந்த உதாரணமே தனியார் வகுப்புக்கள் என அவர் அவற்றை உயர்வாகப் பேசினார். தனியார் வகுப்புக்களில் ஆசிரியர் கொண்டிருக்கும் அதிகரித்த பொறுப்புத்தன்மையானது அவர்களுக்குக் கிடைக்கப் பெறும் செயற்றிறன் அடிப்படையிலான வெகுமதியினாலேயே ஏற்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார். இந்த விதமான கருத்து நிலையானது கல்வியினை மேலும் பணமாக்குவதற்கான ஒரு நிலையினை ஏற்படுத்துவதோடு இலவசக்கல்வியின் கருத்தியல் அர்ப்பணிப்பின் பேரில் முழுமையாக பண்டமயமாதலுக்கும் ஆளாகிறது.

இந்தக் கலந்துரையாடலானது சமகாலக் கல்வியில் அதிகரித்து வரும் நவதாராளவாத பின்னணியில் அரசியல் சமூகமாக நாம் எமது சனநாயக அர்ப்பணிப்புகள்/ஈடுபாடுகளை மெதுவாக ஆனால் நிச்சயமாக கைநழுவவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதனைக் சுட்டிக்காட்ட முயலுகிறது. எழுச்சியடைந்து வரும் இந்தப் பின்னணியில் ஒழுக்க ரீதியான அர்ப்பணிப்புக்களானவை சந்தைப் பொறிமுறைக்கேற்றவாறு மீள்வரையறை செய்யப்படுகின்றன. அதன்போது தனிப்பட்ட ஈடுபாடு மற்றும் பொறுப்புத்தன்மை என்பன மேலும் வலியுறுத்தப்படுவதோடு இந்தப் பாரபட்சம் தொடர்பான உரிமைக்கோரலானது சோம்பேறித்தனத்துக்கான ஒரு சாக்கு என அது நிராகரிக்கப்படுகிறது. புதுவிதமான சிந்தனைக்கு மாறிக்கொண்டிருக்கும் முறைமையில் தற்போது இலவசக்கல்வியானது

பணத்தினால் இயங்குகின்ற கல்விமுறைமைக்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச முன்னேற்றத்தினைக் கொண்டதொரு வெறும் அலங்காரமாகவே காணப்படுகிறது.

முடிவுரை

கல்வி என்ற அரியத்தினூடாகத் பெருந்தொற்றானது அரசு - பிரசை என்ற உறவில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினைப் புரிந்துகொள்வது தான் இந்த அத்தியாயத்தின் முயற்சியாகும். பெருந்தொற்று மற்றும் அமுலாக்கப்பட்ட சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் என்பனவே திடீரென நிகழ்நிலைக் கல்விக்கு மாறுவதற்கான நியாயப்படுத்தல்கள் என்பதே இந்த அத்தியாயத்தின் புறப்பாடாக இருந்தது. எனினும் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் கல்வியைக் கற்பதற்கான நிறுவன ரீதியான ஏற்பாடுகள் இடம்பெறாது இணைய இணைப்பினை ஏற்படுத்தல் மற்றும் தேவையான சாதனங்களைப் பெறுவதில் தனிப்பட்ட மாணவர்களின் திறனில் தங்கியிருக்கின்றதொரு நிலையில் இலவசக்கல்வி என்று அதனைத் தொடர்ந்து அழைக்க முடியுமா என இந்த அத்தியாயம் கேள்வியெழுப்புகிறது. சமத்துவவாதக் கொள்கைகள்/அர்ப்பணிப்புகள் மீது கட்டியெழுப்பப்பட்ட இலவசக்கல்வி விட்டுக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளதோடு பல சந்தர்ப்பங்களில் தெளிவான பாரபட்சங்களையும் சமூகத்தில் அதிகரித்துள்ளது.

பெருந்தொற்று முடிவடைந்த பின்னரும் இதன் தாக்கங்கள் இருக்கும் எனவும் இது பெருந்தொற்றுக்கு முன்னரான யதார்த்தங்களாலேயே இடம்பெற்றது எனவும் இந்த அத்தியாயம் வலியுறுத்துகிறது. நிகழ்நிலைக் கல்வியானது எவ்விதமான மாற்றீடும் இல்லாத நிலையில் உள்வாங்கப்பட்ட ஒன்று என்றும் நிறுவன ரீதியான ஆதரவு வழங்கப்படாமல் எதிர்காலத்துக்கு முற்றிலும் அவசியமானது என்பதும் இலவசக்கல்வியினை ஆக்கிரமித்து கல்வியினைப் பணமாக்குதலுக்கான ஆரம்பகட்டச் செயற்பாடாகவே இதனைக் கொள்ளமுடிகிறது. கல்வியினைப் பெறுதலானது பணமாக்கலுக்கு ஆளாகின்றபோது இதற்கான பொறுப்பு அரசு நிறுவனங்களைச் சார்ந்ததாக இருக்கமாட்டாது. சேமநலன் தொடர்பான சகல விவாதங்களும் சந்தைத் தர்க்கத்தினால் பிரதியீடு செய்யப்படும். அத்தோடு கடுமையான மற்றும் பரந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு மத்தியில் உரிமைகளைக் கோருதல் என்பதும் சாத்தியமற்றதாகிறது.

இந்த அலுவல்கள் தொடர்பாகக் குறைந்தளவான அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. அத்தோடு பொறுப்புக்களைத் தனிநபருக்குரியதாகுதல் என்பது இயல்பாக்கப்பட்டுள்ளது. தற்காலத்தில் பரவிவரும் தாராளவாத நெறிமுறைகள் வியாபித்துள்ள அக்கறையற்ற

தன்மையினால் வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றன. கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் மாணவர்கள் நிகழ்நிலைக் கல்வி தொடர்பாக குறைந்தளவான குறைநிறைகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் மாணவர்கள் கல்வி முடிவடைந்தவுடன் திறமையான மாணவர்கள் நாட்டினதும் வீட்டினதும் பொருளாதாரத்துக்குப் பங்களிக்க முடியும் என நம்ப வைக்கப்படுகிறார்கள். தெளிவான வகையில் எதிர்மாறான நிலைப்பாடானது காணப்படுகின்ற போதிலும் வினைத்திறனான பகுத்தறிவு மற்றும் அவசரத்தினால் உந்தப்பட்டு இது இயல்பானதொரு விடயம் என சிந்திக்கின்ற தன்மையும் ஏற்பட்டுள்ளது.

கல்வியினூடாக நவதாராளவாதம் படிப்படியாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதோடு பெருந்தொற்றானது இம்மாற்றத்தினை அதிகரிக்கச் செய்து அதனை நியாயப்படுத்தவும் முயல்வதனை இங்கு அவதானிக்க முடிகிறது. கல்வி என்பது சமூக நீதி மற்றும் மக்களின் உரிமைக்கான ஒரு ஊடகமாக இல்லாமல் ஒரு பண்டமாக தனிநபர்களின் பொருளாதார நலன்களைப் பராமரிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. இந்த நிலையில் கல்வி என்பது இந்த மாற்றத்தினை விரும்பத்தக்க வகையில் மேற்கொள்வதற்காக சமத்துவம் என்ற பாசாங்கினைப் பயன்படுத்தி சந்தையின் தேவைக்கேற்ற வகையில் கல்வியானது நிலைமாற்றம் செய்யப்படுகிறது.

உசாத்துணைகள்:

Adnan, M. and Anwar, K. (2020) 'Online Learning amid the COVID-19 Pandemic: Students' Perspectives', *Journal of Pedagogical Sociology and Psychology*, 2(1), pp. 45–51.

Amarakeerthi, L. (2020) 'Let's Make Our Education "More Open Than Usual"', *Colombo Telegraph*, 16 December. Available at: <https://www.colombotelegraph.com/index.php/lets-make-our-education-more-open-than-usual/> (Accessed: 24 July 2021).

Arbaugh, J. B. and Benbunan-Fich, R. (2006) 'An Investigation of Epistemological and Social Dimensions of Teaching in Online Learning Environments', *Academy of Management Learning & Education*, 5(4), pp. 435–447.

Bandara, S. (2021) *Facebook*. Available at: <https://www.facebook.com/ArtOfSajith/photos/a.281558598710607/1858830217650096/?type=3> (Accessed: 24 July 2021).

Coronavirus reveals need to bridge the digital divide (2020) UNCTAD.

- Available at: <https://unctad.org/news/coronavirus-reveals-need-bridge-digital-divide> (Accessed: 24 July 2021).
- Davies, B. and Bansel, P. (2007) 'Neoliberalism and education', *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 20(3), pp. 247-259. doi: 10.1080/09518390701281751.
- Dede, C. (2008) 'A Seismic Shift in Epistemology', *EDUCAUSE Review*, 43(3), pp. 80-81.
- Jayarathne, H. (2020) 'Covid-19 Through The Perspectives Of Children & Youth', *Colombo Telegraph*, 3 July. Available at: <https://www.colombotelegraph.com/index.php/covid-19-through-the-perspectives-of-children-youth/> (Accessed: 24 July 2021).
- Jayasuriya, J. E. (1969) *Education in Ceylon before and after independence: 1939-1968*. 1st edition. Associated Educational Publishers.
- Li, C. and Lalani, F. (2020) *The COVID-19 pandemic has changed education forever. This is how*, *World Economic Forum*. Available at: <https://www.weforum.org/agenda/2020/04/coronavirus-education-global-covid19-online-digital-learning/> (Accessed: 24 July 2021).
- Liauw, S.-S. (2001) 'Designing the hypermedia-based learning environment', *International Journal of Instructional Media*, 28(1), pp. 43-56.
- Pace, C., Pettit, S. and Barker, K. (2020) 'Best Practices in Middle Level Quaranteaching: Strategies, Tips and Resources Amidst COVID-19', *Becoming: Journal of the Georgia Association for Middle Level Education*, 31(1), pp. 2-13. doi: 10.20429/becoming.2020.310102.
- Perera, K. (2021) "'Marrying the Monster": World Bank Loans and English Language Projects in Sri Lankan Universities', *University of Colombo Review*, 2(1), pp. 42-60.
- Ranasinghe, P. (2020) 'Zooming of Education', *Groundviews*, 21 June. Available at: <https://groundviews.org/2020/06/21/zooming-of-education/> (Accessed: 24 July 2021).
- Rovai, A. P. (2004) 'A constructivist approach to online college learning', *The Internet and Higher Education*, 7(2), pp. 79-93. doi: 10.1016/j.iheduc.2003.10.002.
- Sivamohan, S. (2021) 'Kuppi Talk: setting the terms of the debate on

education', 3 February. Available at: <http://island.lk/kuppi-talk/> (Accessed: 24 July 2021).

'Socio-Economic Index in the face of COVID-19' (2021) *Centre for Policy Alternatives*, 30 June. Available at: <https://www.cpalanka.org/socio-economic-index-in-the-face-of-covid-19/> (Accessed: 30 June 2021).

Toquero, C. M. (2020) 'Challenges and Opportunities for Higher Education Amid the COVID-19 Pandemic: The Philippine Context', *Pedagogical Research*, 5(4). Available at: <https://eric.ed.gov/?id=EJ1263557> (Accessed: 24 July 2021).

Venugopal, R. (2015) 'Neoliberalism as concept', *Economy and Society*, 44(2), pp. 165–187. doi: 10.1080/03085147.2015.1013356.